

Muzeum Polskich Formacji Granicznych

<https://muzeumsg.strazgraniczna.pl/muz/formacje-ochrony-granic/biografie/1918-1939/kadra/a-c/jan-bolbott/9486-Jan-Bolbott.html>
2024-07-16, 15:21



Jan Bolbott ur. 28.04.1911 r. w Wilnie syn Jana i Bronisławy z d. Wilczyńska. W latach 1921 – 1930 uczeń Gimnazjum im. Króla Zygmunta Augusta, w którym otrzymał świadectwo dojrzałości. W tym samym roku rozpoczął studia na Wydziale Prawa i Nauk Społecznych Uniwersytetu im. Stefana Batorego w Wilnie. Bardzo trudne warunki materialne spowodowały, iż zmuszony był podjąć pracę, którą rozpoczął w V Urzędzie Skarbowym w Wilnie, a następnie w II Urzędzie Skarbowym (kolejno na stanowisku sekwestratora i urzędnika biurowego). Powołany 19.09.1934 r. do 6. Pułku Piechoty Legionów w Wilnie, gdzie z wynikiem bardzo dobrym ukończył kurs podchorążych rezerwy jako plutonowy. Opinie przełożonych z kursu były bardzo pozytywne. Z dniem 01.10.1934 r. został przeniesiony do rezerwy. W 1935 r. wyjechał z Wilna do Lublina, gdzie podjął studia prawnicze na Wydziale Prawa i Nauk Społeczno – Ekonomicznych Uniwersytetu Lubelskiego. Zaliczył trzy lata studiów i na czwartym roku złożył pracę magisterską pt „Zasady nabycia i utraty obywatelstwa w prawie polskim”, napisaną pod kierunkiem prof. Antoniego Derynga. Obronę pracy i końcowy egzamin planowane były na jesień 1939 r. W okresie studiów powoływany na ćwiczenia wojskowe do 6. Pułku Piechoty Legionów - po ćwiczeniach w 1936 r. został mianowany do stopnia sierżanta, a następnie 01.01.1937 r. uzyskał stopień podporucznika rezerwy. Podczas studiów pracował w jednym z lubelskich banków i w tym czasie poznał Helenę Marię Wojciechowską, z którą ożenił się 28 sierpnia 1938 r.

W sierpniu 1939 r. ppor. Jan Bolbott otrzymał przydział mobilizacyjny do Batalionu Fortecznego „Sarny”, wchodzącego w skład Pułku KOP „Sarny” (dowodzonego przez pptk. Nikodema Sulika). Zadaniem Batalionu była obrona fortyfikacji, wybudowanych w latach 1936 – 1938 w myśl polskiej doktryny wojennej. Rozkaz Naczelnego Wodza polecał przetrzucenie Batalionu na front wojny z Niemcami. Na wieść o agresji Związku Radzieckiego, dowódca Pułku nakazał rozładunek sprzętu i ludzi z transportu kolejowego oraz obsadzenie umocnień. Ppor. Jan Bolbott miał przydział dowódcy 3. plutonu 4. kompanii (dowodzonej przez kpt. Emila Markiewicza), której zadaniem była obrona Sektora „Tynne”, składającego się z Rejonów Umocnionych: „Berducha”, „Tynne Wieś”, „Łącznikowy”, „Kamienne”. Ppor. Jan Bolbott został dowódcą Rejonu „Tynne Wieś”. W jego skład wchodziło 9 schronów bojowych z załogami. Stanowisko dowódcy miało nr 9 i pseudonim

„Pirat” . Wieczorem 18.09.1939 r. doszło do starcia bojowego z wrogiem. Następnego dnia w obawie przed okrążeniem przez przeważające siły 60 Dywizji Strzeleckiej ppłk Nikodem Sulik wycofał Batalion, pozostawiając 4 kompanię na pozycjach jako osłonę odwrotu. Załogi walczyły w ciężkich warunkach: artyleria, czołgi strzelające na wprost, miotacze ognia, płonąca papa, którą nieprzyjaciół próbował pozbawić załogę schronu tlenu, brak amunicji. Przez cały czas schron nr 9 utrzymywał kontakt telefoniczny z dowódcą kompanii, aż do godzin porannych 20 września do momentu, tj. gdy Rosjanie wysadzili schron. Wraz z ppor. Janem Bołbottem zginęło 49 żołnierzy.

W 1947 r. Rząd RP na uchodźstwie odznaczył ppor. Jana Bołbotta za męstwo i poświęcenie Orderem Wojennym Virtuti Militari klasy V. Nadanie podano w „Dzienniku Personalnym PSZ” nr 5 w Londynie 31 października 1947 r.

Opracował: **Miłosz Filipowiak** na podstawie publikacji Tomasza Rodziewicza „Ppor. Jan Bołbott (1911 – 1939)”, Lublin, Wydawnictwo Norbertinum, 2008 r.

{GALERIA:39915}

